

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: A. Gafton
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

dosarul nr. 2ra-964/18

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cemortan Domnica prin intermediul avocatului Postu Marin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cemortan Domnica împotriva lui Chirtoacă Dorin cu privire la dezmințirea informației ce lezează onoarea și demnitatea și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Cemortan Domnica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2014, Cemortan Domnica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva primarului general al municipiului Chișinău Chirtoacă Dorin cu privire la dezmințirea informației ce lezează onoarea și demnitatea și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 octombrie 2014, primarul general al municipiului Chișinău Chirtoacă Dorin, a declarat în cadrul ședinței Consiliului municipal Chișinău următoarele: „*După cum cunoașteți astăzi de dimineață a avut loc o tentativă de scufundare a primăriei și consiliului municipal, Domnica Cemortan după ce a scufundat Costa Concordia, acum a trecut la scufundarea primăriei*”.

Reclamanta consideră că această afirmație îi aduce atingere demnității și onoarei prin faptul că se enunță o acuzare publică de natură penală absolut nefondată privind faptul că „*Domnica Cemortan (...) a scufundat Costa Concordia*”.

Susține că, afirmația pârâtului este una falsă, nu corespunde realității și îi lezează dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Astfel, relatează că, pârâtul în calitate sa de primar general al municipiului Chișinău, a încălcat principiul dreptului la libertatea de exprimare, enunțând o afirmație falsă care îi lezează drepturile personale.

Solicită reclamanta în urma concretizării cerințelor, obligarea pârâtului în persoana primarului general al municipiului Chișinău Chirtoacă Dorin să dezmință afirmațiile prin care dânsa ar fi „scufundat Costa Concordia” prin anunțarea/publicarea de scuze publice în adresa ei și interdicția de a răspândi informația contestată, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 decembrie 2015, Cemortan Domnica a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Cemortan Domnica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 decembrie 2015.

La 23 februarie 2018, Cemortan Domnica prin intermediul avocatului Postu Marin, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că a fost aplicată eronat legea, iar erorile comise de către instanța de judecată au dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că afirmația răspândită de către intimat are un caracter defăimător, fiind expusă în public de către o persoană cu autoritate publică.

Astfel, având în vedere efectul social al informației false difuzate de către o autoritate publică, susține recurenta că a suferit un prejudiciu moral enorm, fiind subiectul unor bârfe publice, fapt ce i-a cauzat stres și frustrări.

În plus, invocă că intimatul nu a dovedit contrariul celor expuse și anume nu a dovedit că afirmațiile sale nu sunt defăimătoare, că informația expusă constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient, că la momentul răspândirii informației deși a luat toate măsurile de diligență nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau judecări de valoare fără substrat factologic suficient, precum și nici nu a dovedit că informația răspândită este de interes public.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 30 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa părților la 15 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 348 (vol. I, f.d.199), însă careva date privind recepționarea deciziei de către recurentă la materialele dosarului nu există. Prin urmare, recursul declarat de către Cemortan Domnica, se consideră depus în termen.

La 25 aprilie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Chirtoacă Dorin nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Cemortan Domnica prin intermediul avocatului Postu Marin, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Cemortan Domnica, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererea de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurentă nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de Cemortan Domnica prin intermediul avocatului Postu Marin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Cemortan Domnica prin intermediul avocatului Postu Marin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea